

Boekverslag van *Het menselijk lichaam* van Paolo Giordano op 31 maart 2015

Gerda: Mooi boek, schrijfstijl goed en interessant.

Janny: Interessant, maar pakte haar niet. Laatste stuk wel mooi.

Ariana: Interessant, heftig en indrukwekkend.

Marné: Prachtig boek, knap geschreven. 2x gelezen, toen goed begrepen.

Joke: Vreselijke gebeurtenissen, knap verhaal.

Ria: Prachtig boek, iedere keer weer opgepakt.

Thea: Oppervlakkig, kwam niet binnen.

Wil: Journalistiek verslag, makkelijk leesbaar maar niet uitgediept.

Paulien: Moeite met taal, wereld op zich. Personages knap uitgebeeld.

Nelleke: Makkelijk leesbaar boek. Indrukwekkend.

Lucy: Mooi verhaal, zet je aan het denken. Verplaatst je in een werkelijkheid die je je niet voor kunt stellen.

(Lucy is de leidster van een nieuwe leeskring en wilde even een bespreking bijwonen.)

Over de auteur

Paolo Giordano woont in Torinese, een dorp in de buurt van Turijn. Zijn vader is gynaecoloog en zijn moeder lerares Engels. Zelf studeert hij in 2007 cum laude af in de Natuurkunde.

Zijn eerste boek: Eenzaamheid der priemgetallen won verschillende prijzen o.a. de belangrijke Italiaanse literatuurprijs de “Premio Strega”. Het werd het meest verkochte boek in Italië. Na zijn debuutroman volgden enkele korte verhalen.

Zijn tweede boek: Het menselijk lichaam en

Zijn derde boek: Het zwart en zilver in 2014.

Twee keer vertrok hij naar Afghanistan waar hij lief en leed met de troepen deelde.

Korte inhoud van het boek

“Het menselijk lichaam” gaat terug naar en beschrijft een missie van Italiaanse soldaten, een groep mannen met diverse karakters. Ze zijn van hetzelfde regiment, dat gevestigd is op een basis in Gulistan waar ze zich vervelen. Ze doen schietoefeningen, praten over vrouwen en treiteren elkaar, het is vooral stoere praat. Maar toch gaat er eenzaamheid en vertwijfeling achter schuil, spanning en angst. Het boek bereikt zijn hoogtepunt bij de operatie die de jongens uit moeten voeren en waardoor ze meerdere dagen de vertrouwde basis moeten verlaten, dwars door het door de Taliban beheerste gebied. Ze worden in een hinderlaag gelokt, 5 soldaten sneuvelen en 1 is zwaargewond. Het uiterste wordt van ze gevraagd, voor gevoelens is weinig plek meer. Het verhaal laat dan ook de menselijke kant zien. Schuldgevoelens bij de overlevenden, terneergeslagenheid van jongens die de dood in de ogen hebben gekeken en de levenswijsheid – of totale verwarring – waarmee ze na afloop hun oude leven in Italië proberen op te pakken.

Maar voor de meeste soldaten begint de oorlog nog een keer als ze terugkeren. Hoe de hel op aarde te overleven als je er middenin zit en achtervolgd wordt door het verleden waar ze moeilijk mee af kunnen rekenen?

Thea